

מהיה אחרת דהתין יהיו ק"ד שני ע"ד הנו' ומלא כי מב' היות דהתין נעשה קרקע שלה שהיא כנגד ב' מוחין שבה שהם ב' היות וענין ב' היות אלו ששהיהם בציון הס בני' קרק"ד תבין אליהם בשני פעמים לפי שנו' כאן והם אלו הראשון ומלכותו ואמונתו לפי קיימת והב' הוא ודבריו חיים וקיימים וגאמיים ונחמדים לפי"ד הם בני' קרק"ד שהם שני היות דהתין שכל אחד מהם בצורה הוא בני' ק"ד כמנין לפי"ד והנה אחר שאמרת ודבריו חיים וקיימים וגאמיים ונחמדים לפי"ד כו' שאז כבר נשלם הקרקע שלה שכל זה נעשה ע"י הציטות, וזהו הכנת פ"י ודבריו חיים וקיימים כו' כי הם חיים בסוד היסוד וקיים בסוד ג"ה תרין קיימי נופא וטוע ע"י מנ' נה"י אלו נבנית המלכות הנק' דבר ולכן נה"י האלה נק' דברים וזהו ודבריו חיים וקיימים כו' ואלו הם סוד הציטות כמש"ל כי פ' ל' ציה היא בנה"י דו"ה ומלא כי מן הציטות הנו' נעשו הנימין והקרקע שלה ולכן בהניצח כאן הנשק הציטות בפ"ך ותשימם על עיק' והתירם ותיחס מידך יורדין ומשולשין מאליהן ואל האחוס ותקחם עוד בידך ובאומרך פודיט ומילניו מעולם הוא שמך תבין לשני שמות אלו כי פודיט ומילניו ר"ת הוא בני' אליהם ור"ת מעולם הוא שמך הוא מה"ש והוא שם א' קדוש משמות ע"ב דויטע, ויבא, ויט כגודע. גם באומרך עורת אבותינו תבין כי הויה פעמים הויה הם בגימטריא עורת א':

והחזור

לכאז ענין ח' פעמים אמת שזכרו מן אמת ויציב עד התחלת העמידה וכבר נת"ל בדרך כללות וגשלים עתה ביארם דע הקדמה א' טוללת בענין כל העולמות של הקדושה כי כל בחי' אשר בהיותה למטה היא גדולה הנה בעלותה למעלה היתה קטנה, המשל בזה בענין המלכות דל"ה אשר בהיותה למטה היא גדולה הנה בעלותה למעלה היא קטנה והענין הוא אשר בהיותה למטה בעולם ב"ע היא שם בבחינת פרטוף שלם הנה כאשר תעלה במעלה בעולם האל"ה באחורי ז"א כי שם ביטה ומקומה האמיתי ושם איננה אלא בבחינת נקודה קטנה כי כל בחי' פרטופה בהיותה למטה איננה נוספיק לה להיות נקודה בהיותה למעלה ולריכיה פ"ס אחרת להעשות פרטוף שם בהיותה אחורי ז"א ואח"כ תוכל לחזור עמו פכ"פ ו) ואחר שתחזור עמו פכ"פ תחזור היא אז פעם אחרת להיות נקודה קטנה לפי שאור הפנים הוא גדול מאד לאין קץ על אור האחוריים ואז לריכיה פ"א להעשות פרטוף אחר כדי שתוכל לעמוד עמו פכ"פ כנגד נה"י שלו כגודע ואם תרצה לעלות מדרגה אחרת עד תצ"ח שלו אשר ז"ם ענין חזרת העמידה שחזור הש"ל בקול רם כמו שיבאר במקומו בע"ה ז) הנה אז גם הזכר נר"ך לעלות עמה בהכרח ואז היא לריכיה לחזור עמו אחור באחור פ"א מפני גבה ומעלתו של ז"א ואז חזרת לחזור פ"א פכ"פ ולהעשות פרטוף אחר. מחדש :

ובזה תבין היות בשחרית דשבת ארבע תפלות ב' בקול רם וב' בלחש שהם תפלת שחרית ומוסף כל א' כפולה לב' ובכל עמידה מהם עולה הז"א מדרגה אחת ובכל עליה מהם לריכיה לחזור ולהיות נק' קטנה ואח"כ חזרת להעשות פרטוף גמור מחדש בכל עליה ועליה ולר"ך בכל עמידה מהם לומר ברכת אבות כדי לחזור ולתקנה בבחי' פרטוף בהיותה אחור באחור ואח"כ להחזירה פכ"פ ולעשותה פרטוף שלם. אמנם לא ראי זה כראי זה כי לא התפלגות שוות כי כפי עליית המדרגות כך יהי' סדר ההארות וכוונת הפרשיות לכל א"א ושמותם הפרשיות בכל א' ואל' ולכן בכל עמיד' יש כונה מיוחדת בשני עלמה בשחרית או במוסף או במנחה או בערבית או בחול או בשבת או ביו"ט או בחנוכה או בפורים או ברה"ה. ובה יש חילוקים רבים לאין קץ :

ואחר

שהקדמנו לך הקדמה הנו' מחזור למקומנו כי הנה עתה יושבת המל' בהיכל הרטון של עולם הבריאה ושם ה"ם הנשיקין כנו' בהיכלות דפ' פקודי כי להיות היכל הרטון מכונה אל יעקב בסוד הת"ת בסוד ויסק יעקב לרחל ולכן שם הם ענין הנשיקין ולכן מכאן הוא מתחיל הארת המלכות להעשות פרטוף שלם בכאן כדי שיע"כ תוכל לעלות אל עולם האצ"ל לעמוד שם עמו אחי' באחור והלאו שם תהיה בבחי' נקודה קטנה ואז תלטרך לחזור להעשות שם פרטוף שלם בהיותה אחור באחור ואם לא הקדימה להעשו' כאן בהיכל הרטון פרטוף שלם לא הי' לה מילואות כלל לעלות אל עולם האצ"ל כיון שהיא עתה נטפלת למטה בעו"ה. אבל כיון שהתחילה

להאיר ולהעשות כאן פרטוף שלם יש לה יכולת לעלות בברכת אבות באחורי ז"א בעולם האצ"ל ותהיה שם בבחי' נקודה קטנה כנו' . ומלא שעתה את לריכין להמשך לה הארה מן המוחין עלאין דו"ה כמש"ל לו (ה) ע"י הק"ש כדי שתתפשט כאן פרטוף שלם והכל ע"כ לעלות אח"כ אל עולם האצ"ל. ולכן את מורידים עתה אלו ההארות שהם ח' פעמים אמת שהם ענין הד' מוחין וד' לבושים שלהם כנ"ל והענין הוא כי את מורידים אלו ההארות מלמעלה מו"א הנק' ישראל אשר בעולם האצ"ל למטה בהיכל הרטון דבריאה (לד) ואינו ישראל עלמנו היורד אלל המלכות הנמשכות ממנו ואל בחי' הנק' יעקב שהם האחוריים דאבא שגפלו ממקומם בעת מיסת המלכ' עד מקום מל' דל"ה כמבואר אלניו. ואפ"ש שאמרו בזהר פ' ויקבל דמית ישראל לקבלה בהיכל הרטון בעש שאומרי' ישראל תהלו לאל עליון גואלם כי כמשי"ת בע"ה אינו ישראל עלמו אלא זו האהרה הנו' (לה) וביאור אלו ההארות הוא בלופן זה כי הנה הם ח' פעמים אמת ד' קדוש עזרת אבותינו וד' אחר עזרת אבותינו וכבר נת"ל כי הד' ראשונים הם ללאה וד' אחרונים לרחל. גם נבאר כי הד' ראשונים הם כנגד ד' מוחין וד' אחרונים כנגד ד' לבושים דמוחין והכל א' כי הנה ארבע אמת הראשונים הם ארבע אורות ראשונות הנמשכות מן ד' שמות יו"ט כמלוי עסמ"ב ונמשכות אל לאה שם המוחין עלמן ד' אמת האחרונים ו) הם ד' הארות שניות הנמשכות מן ד' שמות אהיה פשוטין שהם לבושי המוחין ונמשכות אל רחל. ואמנם בהחילה כל ח' הארות אלו נמשכות כולם אל יעקב ואח"כ ממילין יולדת לאה וממילין יולדת ונעשית רחל והרי כל הכונת נקשרת ביחד. ומלא כי ע"י הארות של ח' פעמים אמת נקשרת רחל ו) כי בתחילה היתה סוד נק' בלבד בהיותה למטה בהיכל הרטון דבריאה ועתה ע"י אלו ההארות נקשרת ונעשית פה בחי' פרטוף גמור אחור באחור עם יעקב ואח"כ בתהלות לאל עליון גואלם חזרת להיות עמו פכ"פ למטה דבריאה כמשי"ת בע"ה. ובאומרך עוזר לדים העונה לעמו ישראל כו' תבין לפשות עמך עני עם השכינה נקשרת עניה בהיותה כאן למטה כדי שתעלה למטה לעלות עמה כנו' בוא' פ' בלק ולר"ך למטבד נרמיה עני בדי' שכינת' כו' ובאומרך תהלת לאל עליון גואלם נר"ך להניח ולומר תהלות בשלון רבים כמ"ש בע"ה והוא ומנג אשכנז גם נר"ך לקום משומד כמשתחיל לומר תהלות כו' ונעש שני דברים האלה ית' כלכל דבריו אלה :

והענין

הוא כי כבר נת' שבתהלות לאל עליון מתחלת הכלה ליתקן לחזור פכ"פ עם יעקב וכבר נת' בברכת אבות שהתחלת בנין המל' במלת אל עליון גומל כו' כי שם מתחיל להעשות בנין הכהר שלה ע"י שם זה הנקרא אל עליון. והנה ע"י שם זה אל עליון הנו' נחית מלכא לקבל הכלה ולהקנה כנו' בזוהר ולכן באומרו עתה תהלות לאל עליון גואלם נר"ך לקום משומד לכבוד מלכא קדישא המתגלה ונחית לקבל הכלה ולתקן' לפי שעתה בתהלות לאל עליון גואלם אז הוא התחלת עליית יעקב עם לאה ורחל בהיכל ק"ק דבריאה ועתה מתחילין לעלות שם וחוריים אפי' באפי' ונשקין דא לרא כנו' בוא' פ' פקודי ואח"כ באדני ששתי שפתח אז הוא גמר כניסתה בהיכל קה"ק :

ונבאר

עתה ביאר מלות תהלות לאל עליון כו' הנה בזוהר אמרו שבתהלות לאל עליון כו' כדון נחית מלכא לקבל כו' וביאור דבר זה הוא בנה שנת' אלניו לעיל כי לא נכנסו בק"ש רק המוחין דו"ק בלבד והג' נשארו למעלה בראשו דו"ה בסוד אור המוקף. והנה פשוט הוא שהיסוד דאבא המלוב' בתוך דעת דו"ה א"ה) כיון שהוא זכר הוא אריך ומהפס' יתיר למש' אמה שמתפש' יסוד דאימא הנחין ג"כ שם והוא יושב במקום הנוח הנק' דעת בין תרין מוחין חו"ב. והנה קלה היסוד בעלמנו כיון שהוא אריך הנה הוא מהפשט ונמשך עד תרין פרקין אמלעיים דג"ה ט) ואל תשיבני ממה שביארתי במ"א כי ישור היסוד דאבא הוא מהפשט עד סיום יסוד דו"ה כי הנה אין זה אלא אחר גמר כניסתה כל המוחין כי אז יורד ומתפשט היסוד דאבא עד סיום יסוד דו"ה וכמ"ש בחזרת העמידה ארך מתגל' ג' אמלעיות תנ"ה דו"ה ושם נת' שאין היסוד דאבא מגיע למטה רק כאשר האם רובלת על האפרוחים אמנם כאשר איננה רובלת עליהם אלא קופה ועומדת עליהם משכרנו נחיה אלוהי שאין היסוד מגיע רק עד מקום שנין ב' פרקין עלאין דג"ה בלבד והנה עד עתה עדיין לא נכנס היסוד דאבא כדרישא דו"ה כלל אמנם

הגותיות וביאורים א) א"ס עם הכולל ; ב) שם ח שב ע מ"ם ד"ה ונחזור ; ג) עיין ע"ה כל"ד פ"כ ס' ה' ויבנהווי הש"ס עם אית א' ; ד) לקמן ג"ל דרום א' חזרת העמידה ; ה) חכמת כמחשבו לה ליחא כפשי"ת וככ"י הנוכח כמחשבו לו ; ו) כמפ"ש גיטות וד' למת השנים שהם ד' אה"י לרחל מכל הח' נעלם יעקב כולם ומהאחוריים בלי יולאין אל אחוריים שלה (לא רחל ו) ומה שכתוב מקודם לזה שד' שפמים ליקהוה לאה עיין בשפ"ס דף ל"ד רע"ב וי"ל והא' אמת הד' של לאה והד' של רחל להמשיכם כולם אל רחל ע"י ש"ס ; ח) פ' בשמירה כי בק"ש עדיין לא נכנסו מוחין לחלח ; ט) פ' הארתו דיסוד ולא יסוד עלמו וכן מוכרה לומר דני היכא דלא תפשה מתחוב שפנים שאין היסוד מגיע רק עד מקום שנין פרקין עלאין דג"ה כיון לקמן סוף העמוד. ש"ס :

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספסם קם ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונתגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסתומים אשר הם. הבחי' ה' היא החלק של הארס אשר מתפשט ועולה מחוץ לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימ' באופן ששני בחי' הנו' מתחברות וזו מאירה בחסדים הסתומים מלד פנים וזו מאירה בהם מלד חיצון ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הנו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' שעת' למע' בחוץ להאיר את החסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הנו' הנרמז במ"ש ופרוס סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלמים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאיר' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה שם המסך ההוא שהיו עולים ויורדים למטה. ופעם חזרת ירידתם למטה הוא לפי שחמיד חשק כל דבר לחזור לשקרו והנה שורש הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים התגוליים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסתומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הנילוות של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החוזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך כי החסדים המגוליים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכת היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככת חזק ובוקעים אותו ועול' ניולו' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלוות השומדות למעלה מן המסך שלהיותם שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הגלוות וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המומי' דאי' ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסתומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דאי' אור גדול מה שלא היה' כן בחחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא היה' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים שם במסך הזה ע"י עליית גלוות החסדים המגוליים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ונשארו' פתוחים ועכ"ז להיותם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הנילוות חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעלייתם שהיה בכח מסכת שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך וז"ל משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נרא' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך ה' ההוא כענין הכוכבים ה' והנה נתבאר ענין ופרוס סוכ' כו' כי הנה יסוד דאימא נק' :

שלוש כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה ה' ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדלין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כד' ע"י כן ידיומו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הניל' מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק ושמרו בני' שנהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שומר. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממוז"ל רק כונת המ"ב הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"ב הא' הוא כדונת המ"ב הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יולר דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכיון כי אותם אופיות של אהיה יהיו אינם במילוי ההין רק במילוי אלפין אל"ף הא"ו יוד הא"ו יוד הא"ו וא"ו ומכיון בהם ששם בני' יעקב ד' :

דרוש א' ל' לתפלת עמידה דליל שבת ובחחלה אודיעך כלל ה' לכל התפלות דשבת. **הנה ד' תפלות** יש בשבת והם תפי' ערבית ושחרית ומוסף ומנחה וצבל תפלה יש' ז' ברכות כנודע ומה שתכיון דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שחיון כי שבעה ברכות הם סוד שבעה אופיות אהיה יהיו' שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנודע. **גם תכיון** זו' השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברכות באופן זה שכלל ברכה תכיון לאות א' מן השבעה האופיות ה' ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן **בבחי' מנן אברהם תכיון בלות א** של אהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. **בבחי' מתיים המתיים** תכיון בלות ד' ראשונה דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקו' אלהים. **בבחי' האל הקדוש** תכיון בלות ה' דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא מנפ"ן. **בבחי' מקדש השבט** תכיון בלות ד' אחרונה דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא **יהא אדני** **בבחי' המחזיר שבינתו לעוון** תכיון לאות ו' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל **ובבחי' השוב שמך** כו' תכיון בלות ה' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. **ובבחי' המבצר חת עמו ישראל בשלום** אמן תכיון בלות ו' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפ"ן. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי שם אנו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכאלים והמתגוללים זוה וזה כסדר **א** דאהיה וזה יהיה יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהיו' ושם אל שהוא בלות ו' בגלל. ו' ואח"כ ה' ראשונה דאהיה ושם יהיה בניקו' אלהים עם ה' דיהיו' ושם אלהים. ואח"כ יוד דאהיה ושם מנפ"ן עם ו"ד דיהיו' ושם מלפ"ן אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפ"ן מלפ"ן הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברכות הם ז' ספי' תחתו' והם חנת"ש נה"י שהם ז' ברכות ראש' חג"ת וצרכה ד' מלכות וג' אחרות נס"י. אבל לריך שנתע' כי אעפ"י שביארנו שכלל ז' ברכות שכלל תפי' מן הד' תפלות לריך לכיון בשבעה אופיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"ז יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עלייתם וז"ן דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכיון באלו האופיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' ה' עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין ז' ברכות יש בכל תפילה מוד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל ט' דע כי כל בחי' ג' ברכות הראשו' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בנה"י דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראשו' אבות וגבו' וקדושת השם כבוד ג' אופיות אסי' דאהיה עם ג' שמות היוצא' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכי' אותם לבחי' כתר של הנקבה כבוד ה' אחרו' של אהיה שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אמלעית ג' מאלן וג' מאלן ואיהי באלמעיתא כי היא בחי' כתר דקובא והיא סוד ברכת מקדש שבת והוא שם י"ה אדני' כמבואר אלל"ט בק"ש

גהות וביאורים לחיך חלל הנוף דאי' כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות ז' מסכים יסוד דאחא ודפני גופא דז"א ללאת אל יפקיר. אבל עתה שפרס התבך הנוצר במקום ההוא אז החסדים המגוליים עמדו למטה מן המסך ונשארו המקום ההוא אשר למעלה מן המסך לגבורות לבר והמה שם בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יפקיר. ש"ש ושפוט ה' פ' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר ה' ע"י ע"פ ש"ה דרוש ז' : א' הסכך. כתי' : א' ח"ל ענין סוכת המג' אינו ענין לזה כלל. ואפשר שהיה ענין בחי' זו או בחנוכה שהרי המלכות אימא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תכונה ב' שהיא ג' לתימא כד ל"ל ול"ג : ג' כ"ב א"ת והקסתי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין ושבין כסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דז"א וא"כ אין הענין דומה לו. אבל כסוכות שהם המקיפים על הנוף דז"א בין החיצון ובין הפנימי לכן אנו יושבין כסוכה והוא אמת ויולב ונכון ודוק. ועוד דבא' איכא סכך לחוד בלא דפנות ואין כל דפנות ואלו סכך בענין כדמוכא בגמרא : ד' כי כעמידה זו מודונו עם רחל. פס"ה : ה' פס"ג טי"ג : נ' שער השבת : ו' ע"י ע"כ ככנפי יונה כחול לבוין נס הכריכה מתי' ז' כמות אלו כ"א כפי כרתו זמן סידר מהרי"ב ז"ל כסידורו ל"ל : ו' ע"י לליל ס"ה ע"ד ד"ה ועתה אבאר : ח' פס"ט שם : ט' ע"י אמת לישקב דק"ש ע"י שאלה י"ד :

דף ס"ד ע"א

איך משתמשים במ"ב דבריאה בשלם האצילות ?
למדנו על זה שמון ששון שזה מכיון שחשפתה של האצילות היא דרך חב"ת.

בג"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דז"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושם שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמלא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דתיבת הנעשים מוחי' בז"א וג' אחרונות הם נה"י דז"א הנעשים ג' מוחין בטוקב"י וחכור כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי' החול ואמנם לר"ך שדעו כי כפי מליחות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והנני מבאר לך סדר הפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יתבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדבורא ששם יורד הו"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושם שלום הם ג' כי שם עולה הנוק' ועשין ג' מוחין מנה"י ענמם הנז"ל שהם ג' ברכות ראשונ' :

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין חפי' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר זו"ן יחד והוא כי בתפלו' ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הנוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובתפלו' שחרית דשבת בלחם ובחורה וכן בתפלת מוסף ובחור' כל אותם התפלו' הם כדי להעלו' את הנוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת התפלת מוסף נמלא' זו"ן שוין בקומת' ועמודים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו התפי' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלו' כדי שישמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דז"א כמ"ש במקומו ויקו' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מז"א ובעלה השמחה היא בלחות התפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דתפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבליל שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנקר' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערבית' תכונן כי עד עתה היטה המל' בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדלו היא ונעשה' פר' בכל אורך נה"י דז"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דז"א ונמלא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב :

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה וז' אחר העמידה וז' על השלמן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויטלו בליל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויטלו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היטולו שבתוך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דז"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דז"א אבל הענין הוא זה וכו' יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דז"א עלו למעלה ושאר המקום פניו וחלל במקומו' ונמלא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפניו נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראו' לזריע' ונק' מקו' תחום שבת כמבוא' בלזורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למקו' זה האו' הפניו שהוא למטה מכל העולם שהוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקלו' שאין בו יסוד וגם איננו ראו' לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' משם ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפטי שיה' ביהמה בתחי' נה"י דז"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' התינו'

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמו' כנודע. ונמלא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דז"א מבחי' הפנימיות שבהם כנו' ובבחי' זו נקר' עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלו' נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכונן כי בזה היטולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב תיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דז"א שנעשו לה עתה משם מוחי' מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעיות מסתבא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היטולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויטולו הב' יהו בחגי' ואח"כ בויטולו הנ"י בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה :

ויבאר שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכונן כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דז"א מלך א' והו' בענין ז"א. ובענין טוק' תכונן כי עתה מאירים חגי' דז"א במוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלבושים תוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמלא כי הנוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארס מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היטולו תכונן שהם בחגי' דז"א ונמלא כי ויטולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון חוור טומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויטולו בליל שבת :

הנה בויטולו הא' של העמידה עולים חגי' דז"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויטולו וכללים בחגי' ד' חגי' עולים בל' דללס דז"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דז"א דלא' וכן כל המדרגות שהתחיים עולים על הסדר הזה עד שנמלא שטולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופניו כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויטולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחגי' דלא' כדי לקבל הארס מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחכור ענין זה :

והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקר' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמצע עכ"ז יורדת הארה ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויטולו הב' של הקידוש מקבלת הארה מנה"י דז"א ע"ד חגי' בחגי' וז"ס מה שזר"ך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אלטו וע"ש :

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכונן ממש ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יה"ו אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י וי"ד ה"י וי"ד ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזורז לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכונן בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכונן כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם י"ו י"ד י"ה הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכונן עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' אז' שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכונן לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת ובכניסתך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

הגהות וביאורים : (א) פי' יעקב הנקרא ז"א : (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד : (ג) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משתיים הוונן מחול בשבת. פס"ח : (ד) א"ש אולי מפני שבתפלת המנחה מחו ג' הראשים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוזכרים בתפלת המנחה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד : (ה) אבל מקום הפניו הוא כדמיון השדה כמ"ו : (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הספר גרס לעיל בשורה הקודמות נקרא שביעית מסתבא דילה כו' : (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש י"ו אותיות ובברוך ד' כו' יש י"ד פ"ה ל"ה. פס"ח פי"ו משער השבת :

שמן חיג דרוש ענין שחרית שבת פי' עד ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון צד

אך רבינו כאן נגיש דאך בטול אין לו שמחה ג' שכי לפי הטעם שכח שוקה המחין מאירא ונעשה חלקו גם כחול לוקח מחין מיספ' גמורים בחי' נשמח ולמה לא יהיה שמח לזכר כחב הטעם שאין בו שמחה מטעם שהחז הוא ע"י עבד נאמן וכו' כנודע נח' כפ' ע"ה כחוק הקדמ' בחמ' הספר ד"ה עשר ספי' וכו' וכן ע"ה בחמ' ד"ה כ"ב .

ענין הס'ת וכו' פ"ה שבת שפ"ע לביול דמ"ע דרוש ס"ה . **מ"ש** פורי ז"ל היה נוסג וזכר בכל יום שבת בשחרית בעת כוללת ס"ח לומר בריך בעיה וכו' וכן מנהגינו בק"ק היה אל יבצ"ן דוקא בשחרית וכן כחב ג"כ בס' פ"ה ספי"ע דשבת חב' דלא כמ"ש הרב חיר"ה בסוף סכ"ב אות ב' בס' לדוד אמת לאומרו אפי' במנחה ש"ק וכן מחזיק ברכה ס' רפ"ב ועיין להלכה בפ"ה חמ' פ"ה מקריאת התורה דאפי' בחול אינו חסור יפ"ש מ"מ מנהג הרב אינו אלא בשחרית ש"ק **מ"ש** ואמנם ענין כונה ס"ח כבר ביארנו בהרבה בחפלה שחרית החול וע"ש הטעם ע"כ לעיל דרוש ב' דס"ה ודרוש ג' .

מ"ש והטעם לפי שבימי החול לא עלו יעקוד רק כנגד הכה"ר דז"ה בלבד ולכן ג' עולים וכו' עיין לעיל דמ"ח סע"ד דרוש ח' דס"ה ודרוש ח' דחזרת העמידה דס"ה כחב דבחזרת העמידה עולים יעקוד בחג'ה דז"ה אח"כ ראיתי בס' יפה שעה דק"ה ע"כ שנגש ג"כ מזה .

מ"ש אבל עתה שעולה ז"ה כל הית' דל"ה ע"י וכו' לכן הם ז' עולים ול"ל דלעיל דמ"ע פ"ה דרוש ב' דס"ה שם כחב ז' עולים הם כנגד ז' פרקין דה"י דל"ה המתגלים בשבת ונראה לפרש שהוא כנגד ז' פרקין דה"י דפ"ה חג"ה דל"ה דל"ה ועיין שם בלוח ד' מ"ש אחר זמן ראיתי לה"י יפה שעה דק"ה ע"כ שנגש מזה וחי' והוא דוחק יפ"ש .

מ"ש והנה אין באי' גלוי גמורה רק ש"ה דת"ה וכל היסוד וכו' עיין להרב יפה שעה דק"ה פ"ה וז"ל שאפ"י שלפי ה'אמה לפה כזאת כל ה"ה מגולים ועומדי' רב המרהק באלו ה"גם הח"ה וכו' וכו' כי אלו לעולם הם בגלוי והללו לפעמים וגם זה אינו אלא ע"י חפלותיו ע"כ ודע היות ז' עולים והסודים הם ה' הענין הוא כלליתם ניסוד וכללות כלליתם הם כמל' והם ז' . **מ"ש** וזכו טעם מ"ש בנת' הכל עולים למתן ז' אפילו אשה ועבד וקטן וכו' בנז' מגילה דכ"ג פ"ה ומ"ש ועבד הוא מהירות פ"ב דכחכות הלכה י"א ועיין בש"ע א"ה ס' רפ"ב .

מ"ש כי סוד העמרה וכו' ידק שם אשה ע"כ פי' דעמרה הוא שרש הניק' כנז' לקמן דרוש ח' דר"ה ודרוש ה' דסוכות יפ"ש ובכ"מ ובע"ה סל"ד פ"ג . **מ"ש** ובמנחה כנגד הבכורה השולמה אז וכו' לעיל דרוש חפלה מנחה דרוש ח"ב ודרוש ח' דתפי' ערבית יפ"ש אך ז"ל דאין זה אלא בחול אבל בשבת הוא רחמים גמורים כנז' בלחצה נשא דק"ה ע"ה יפ"ש וי"ל דשעה של מנחה היא גבו' ואפילו בשבת אלא ששבת נמוק ונעשה רחמים ועיין בכונה ואני חפתי יפ"ש . **מ"ש** עוד מלאהי ע"ה ל"ה לפי שמוצאין ביום השבת כי הנה בבקר וכו' כנגד החסד וכו' לע"ד לא זכיתי להבין שהרי בכל יום אפי' בחול בבקר הוא מזה החסד כנז' לעיל ריש דרוש ב' דק"ש של הלילה יפ"ש ועיין עוד לעיל ד"ג ע"ג ד"ה עוד נרמו ולמה אין ס"ה בכל יום .

ענין תפלת מוסף פ"ה שבת פ"ו ופי' ע"ה ש"ן פ"ה לקמן דרוש בית מועד ד"ה עוד יש הפרש בין שבת ליו"ט וכו' . **מ"ש** שכבר ביארנו לעיל בחזרה דשחרית פ"ב שהרשימו האי' דז"ה אינו זו ממקומו ובפרט דרוש שחיל שכלים הם העולים וכו' לעיל דרוש ג' דערבית ש"ק בסוד השבת והרגלים יפ"ש ע"ה ש"מ פ"ה לעיל ד"ה כונה וכו' .

(א) **ש"ה** ז"ל הכנת שבת וכו' עיין להרב ש"ן פ"ה המלה יפ"ש . **מ"ש** בסוד מש"ל שבעה"ב לדיקים יפ"ש ובערוה"י בראשית' בנז' דכ"ה ד"ה וכהו עתה ז"ה עול' כנ"ר חב"ד דל"ה וכו' ע"ל ד"ה בנ"ה' וכו' וכו' מ"ש .

חכמה וכתר אבי"ע דל"ה יפ"ש גם עיין מ"ש לפי' דרוש ג' ליל שבת ד"ה ענין יורד דערבית יפ"ש אות ח' :
(ח) **ש"ה** ועתה בחפלה העמידה זו מחמ' לפולה ועתה הוא עולה באירא וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש ח' משני החפלות עיין בס' יפה שעה דק"ה סע"ה ז"ל כנ"ך לעניניו מפשיטות דברי רבינו נראה דאין הכהלתו' המחין בליל שבת שהרי כחב לעיל בסמוך ז"ל דע' כי מן החפלה חפלה שחרית מן סדר הקרבנות עד נשמה כל חי נכנסים לזרות במק' של בחי' המחין דז"ה וכו' ח"כ ברכה המפיל וכן ברכה המעביר בשבת מה ענינם וגם נמלא שאין שם עליה השולמות בחפלה שחרית דשבת עד שיחיל עליה ז"ה בחפלה לחם וכל השולמות עומדים על עומדם בעליהו שעלו בקבלת שבת ובחפלה ערבית ולפ"ו הרי זה דומה ליל שבת במק"ה לליל פסח שכחב רז"ל בדרוש ג' דפסח ז"ל והם מחיימים בו וליכ' כיום יאיר ואין לכיין כלל בעליה השולמות בשחרית של שבת וברוך היודע כעת אין בידי וכו' יפ"ש עיין בסוד להרב אר' שלום ז"ל בסדר ק"ש שפ"ה דסידר לכיין כל סדר הכינות כמו בחול ולעשות כלי ורוחא בבחי' ז"ן הכוללים דכ"ד שעות דבחי' יום ש"ק בבחי' פ"ה האו"ה וכו' יפ"ש וגם כל סדר עליה השולמות כד' חלקי החפלה דיום שבת ק' כמו בחול רק שכחב באבי"ע דל"ה כנז' בלחך בנהר שלום ככ"מ ובפרט בכקד' הקרבנות יפ"ש חב' פשוט למכוין ועיין בס' אמת ליעקב דק"ג סע"ג הוא יפ"ה ק' בזה שהביא משם הרב זמרת האר"ן יפ"ש [לעיל דרוש ה' של הלילה אות ח' מ"ש] :

(י) **ש"ה** כי הנה בלילה יורד למטה בנה"י שלו עצמו כדי להחזיר לו ולהחיות שם עם הניק' ע"כ וכן כחב לעיל ד' ע' והוא דרוש ב' דערבית ליל שבת ושם כחבתי בלוח ז' ולא זכיתי להבין פירוש דברים אלו ועיין עוד לעיל דרוש שני החפלות דנ"ע ע"כ ודרוש ח' שם ושם מ"ש בלוח פ"ו יפ"ש [ואפשר לפרש באופן זה כי הנה בלילה יורד המחין דל"ה למטה עד כה"י שלו עצמו פ"ה בנה"י אשר עליו ע"ה חג"ה כנז"ל וזכו שאמ"עלמו] כדי להחזיר' כי לו ולהחיות שם עם הניק' ורבינו קי"ר בלשונן :

(יח) **ש"ה** כי בלילה היתה היא בנה"י שלו ועתה היא עולה בג' חמ"עיות שבו וכו' עיין לעיל דרוש ב' מדרשו ערבית ליל שבת דס"ו ע"ה שכחב שבלי' היא בנה"י שפ"ג חג"ה יפ"ש ושם הוא י"ה וד"ע פ"ב דרוש ב' ד"ה ויכולו וכו' ודפ"ה ע"ג והוא דרוש ח' ד"ה עוד בענין וכו' חו"ה דכ"ד ע"כ [לעיל ד"ה ע"ה דרוש ח' משינוי החפלות שם כחב בנה"י החס'] :

(יט) **ש"ה** וסנה נח' כי לעולם בכל עליה בחי' דבר קדושה אין כרושם האי' מסתלק וכו' לק' בלוח שאחר זה .
(ך) **ש"ה** ובפרט פה מה שנה"ל בדרושים הקוד' בענין קב"ש כי אין בחי' עצמות עולה וכו' כי בחינת הנגים בלבד הם העולים ע"כ נח' לעיל דרוש החום שבת דס"ג ד"ה היו"ל מחין לחחום ודמ"ה והוא דרוש ג' בענין השבת והרגלים יפ"ש ע"ה ש"מ פ"ה ופי"ה [לעיל דרוש ב' ענין ערבית ליל ש"ק ד' ע' ע"ה] :

(כא) **ש"ה** וגם רתל היא שזה בקומתו כמ' ע"כ לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש ח' משני החפלות ודרוש ב' בענין ערבית ליל שבת דס"ו סע"ד ובכ"מ .

ישמח משה וכו' כבר נח' ביאור המלו' האלו למעל' בקב"ש וכו' דס"ו ע"ה ועיין שם מ"ש למח אין חמרים זה בלילה יפ"ש בלוח ס"ה [ח"ה דס"ג סע"ה] **מ"ש** כל הארוה שקבל היה משלו שחב בחי' מקי' דל"ה דל"ה ע"כ פ"ה יפ"ש הנקראים ג"כ בכ"מ בשם חו"ה ופשוט ז"ל דלמה אין בחול שמחה שהרי הם מחין חדשים שלא היה לו מעולם שהרי מחלקו אינו אלא נרנח"י דנ"ד ו"ק שי"א מחמ' בריאה העולה ועיין בדבור שאח"ז . **מ"ש** אבל ימי החול אין לו שמחה זו לפי שאז הוא שו' הוא בבחי' עבד נאמן מע"ט וכו' המעיין יראה

שמן חג דרוש שינוי התפלות פי על ש הכונות ופרי עין חיים ששון עז

אזי' שהוא זמנו שהוא עד שליש היום) ועיין עוד בסמוך והבין
 כמה חלקים בענין התפ' ודי בה :

א שם ח' עם טעם החיוב הגדול המוטל עליו להתפלל בכל יום
 ובכל שעה וכו' פי' בכל שעה ר"ל ג' פעמים ביום ועיין בס'
 מאמרי רז"ל ד"ו ע"ד במאמר ר"ש אומר הוי זכיר בק"ש וכו'
 ובס' עו"ת ד' ו' ע"ב פ"ח ט' התפלה פ"ו :

ב שם ע"ד הוא ענין מלות ק"ש שנלמדי לקרואה בבק' ובצער
 לפי שבכל ק"ש נעשה דבר מחדש למעלה וכו' עיין למי' דרוש
 ב' וג' וד' ו' דק"ש ע"ח סכ"ו פ"ד כמה שיטתי' :

ג שם שבכל תפלה והפליג ענין בחי' מחדשת מה שלא נעש'
 בשום תפ' אחרת וכו' האמנם כל זה הוא בבחי' הפרטיות ע"כ
 עיין מה שכתבתי לעיל בדרושי ק"ש דשמית דרוש ו' אות ב'
 דמ"ט רבינו דמו' שבאים בז"א בכל יום אחד האורבן מסתלקים
 וחוזרים ובאים ע"י תפלותינו לא כן בזמן שבהמ"ק אין כל זה
 רק בפרטות כל תפלה ותפלה הוא שבאים מו' מחדשים אמנם
 בכללות אחת התפלה מסתלקים וחוזרים בתפלה אחרת והם
 מכלים פנימים דתפ' שמרת שנסתלקו אחר התפ' וחוזרים
 בתפ' מנחה וערבית כמ"ס לק' בדרוש זה (ובדרוש ה' הדפילין)
 ועיין שם ומשם תבין וזה שאמר אמנם בדרך כלל ית' לפנים
 בע"ה (עיין בס' פתח ס' התפ' פ"ו ושם אות י"א מ"ט עו"ת ד"ו)
 ו' שם אמנם בדרך כלל ית' לפנים בע"ה ע"כ עיין פירושו בראש
 הקודם מה הוא הכלל ומה הוא הפרט :

ד שם ובדרושי הדפילין וכו' נת' שם הדרושה ע"כ שם פ"ה :

ה שם גם דע כי בכל תפלותינו חזו מעלים העולמות
 ומקשרים אותם וכו' וכו' אבל לר"ך שתדע כי אין לנו
 יכולים להעלות עולמות ב"ע עד האזי' אלא האר"ן אשר בנ'
 עולמות חלו עיין לעיל דרוש ח' מדרושי תפלה השמר ודרו' ח'
 דנפילת אפים דמ"ו ע"ד ובע"ה ש"מ פ"ח ועיין מה שכתבתי
 לעיל דרושי קדיש אות ט"ז בזה דבי"ע דלז"י נקרא נר"ן ועולים
 לגמרי באזי' אך ב"ע התחננונים אינם עולים יע"ש ועיין עוד
 בראש שאחר זה (ע' בקונטרסי ש"ס ח"ב בש"מ פ"ח אות ט' ו'
 מ"ט) עיין לק' דרוש ח' דקב"ש ד' ס"ד ע"ב :

ו שם ואלו הם העולים עם השכינה למעלה שהיא מל'
 העליונה ע"כ פי' מל' דלז"י היורדת כלילה לבי"ע לברך
 כנו' בס' עולת חמיד ד"ה ע"ח ובכ"מ לעיל דרוש ה' דתפילין
 ודרוש ב' דעמידה ודרוש ד' מדרושי הלילה :

ז שם וכמ"ס בדרושי ר"ה כי הגשמות הם יותר פנימים מן
 התלכאים ולכן אינם עולים רק בשבת וכו' אבל בחינת
 העולמות בעצמם אינם יכולים לעלות עד ביאת המשיח בב"א
 וכו' דרוש ב' דר"ה ע"ח ט' מ' פ"ח ופ"ג ופ"ד ועיין בס' עולת
 חמיד ד"ג בענין סדר עליית העולמו' כמה שפירש לרבינו יע"ש
 וכבר כתבתי כל לטוב בקונטרסי ששון ח"ב בש"מ על ע"ח
 פ"ג אות י"ז קחינו משם ופ"ח פ"י דשבת ופ"ו מ"ט הדפילין :

ח שם וכמ"ס לק' שאין שום חי'ו' שולח רק נשאר במקומו
 וחוזר להיות פנימיות ע"כ לק' דרוש ג' דשבת התחיל
 בענין השבת והרגלים וכו' ד' ס"ח ע"ח ט"מ פ"ה ושם השמ"ט
 (עיין ע"ח ט"מ פ"ג לק' פ"ח ופ"ו ופ"ח יע"ש) :

ט שם דע כי בחול עולה רחל בסוד ויעקב יורד בנח' ושם
 מזדווגים יחד ע"כ דע דמ"ס בחול לא זכיתי להבין שהרי
 בכל תפלות של שבת הוא ממש ע"ז' אין שינוי כלל ועיין לעיל
 דכ"ה וכו' דרוש ח' דק"ש ד"ה וכו' תבין היות בשמירת
 דשבת ד' תפלות וכו' והם יעקב' המזדווגים בכל תפלות
והם בסדר אחד ועיין בסוד בסדר תפילות של שבת ועיין
 עוד בדרוש ב' דעמידה דחול במילת מלך עוזר ומשיע ומגן
 אך כל סדר הגמירה וחזרת פב"ש דרחל אינו עם ז"א עלמו אלא
 עם יעקב ואיכו בנח' ואיכו בסוד דז"א ושם שומדים פב"פ יע"ש
 ולע"ד נראה דרבינו בא לאפוקי ליל שבת ק' דז"א עם יעקב
 ורחל בכל נה"י דז"א לא כן בחול דיעקב דוקא בנח' והיא בסוד
 דוקא וזה נראה ממ"ס לקמן דרוש ח' ד"ה ובשבת ז"ל ובשבת
 בתפ' ערבית או עומדי יעקב' פב"פ כנגד כל נה"י דז"א משא"כ
 בתפ' שמרית דחול שאינם רק איכו בנח' ואיכו בסוד יע"ש
 (ת"ח ד' קמ"ד ע"ח ועיין לק' דרוש שינוי התפלות פ"ח כל

שבת ד"ה והנה בענין וכו' יעקב' הם בתקום נה"י שטלו ע"ז
 אג"ח כליל שבת יע"ש) **ו** מ"ש עולה רחל בסוד ויעקב יורד
 בנח' ושם מזדווגים ע"כ כ"ב אחר מאיר מה ר"ל ה
 לוי יורד והרבי ישר' בנימין תי' ר"ל פרו' יעקב שירוד מיוסוד
 דקבא בנח' דז"א עכ"ל ועיין עוד תי' אחר בס' סטוטות בלוח
 העניות וז"ל עיין בס' מקדש מלך פ' תרומה דק"ל ד"ה ונחיה
 שפירש שרחל נקרא סליק שכל ארזותיה מאור חזר וז"א נקרא
 נחיה שארזותיו דקד אור ישר ולפיכך כתב גם כן רחל שולח
 ויעקב יורד לפי שיעקב לגבי רחל נקרא אור ישר ובמ"א שכתב
 גבי שניהם עולים הוא לגבי ז"א עכ"ל ועיין לע"ד מ"ט בענין
 זה בקונטרסי ששון ח"ב סל"ו ספ"ג מ"ק יע"ש עוד עיין לק'
 אחר דרוש זה דרוש ח' דקרא עולה רחל הוא מעולם הבדיאה
 יע"ש (עיין עוד לק' ד"ע ע"ח והוא דרוש ב' ערבית ליל שבת
 יע"ש) עוד עיין לק' דרושי ר"ח ושם מ"ט קחינו משם :

י שם אה"כ בחזרת התפלה בקו"ר או מאירים חסד וגבורה
 בזו"ן (פי' שם יעקב' הנקראים זו"ן) העומדים בנ"ה
 ובמ"ט בתקומו בחזרת התפ' של ש"ן ע"כ נח' באורך לעיל
 דרוש ח' דחזרת העמידה וסוף דרוש ז' דיעבור יע"ש פ"ח
 סוף פ"ז מ"ט התפלה ד"ה דע כי בחול המל' בסוד וכו' :

יא ולא חזו מחברים את שניהם ע"י הסוד וז"ל עיין אמן
 וכו' בחזרת התפלה ע"כ כך האר"ן בכ"י פ"ח שם ופי'
 דברים חלו עיין לעיל סוף דרוש ה' דחזרת העמידה בכונת אמן
 והוא בבחי' היחוד בנ' אלויות אמן שכתב וז"ל כי הנה אות
 אל"ף הוא בת"ח דז"א ששם מתחברים זו"ן יחוד ח' כי מלד
 הפנים הוא בחי' ת"ח אל ז"א ומלד אחר הוא בחי' כתר אל
 נוק' ואלו ת"ח הוא היסוד יחוד ב' כי מלד פנים הוא בחי' היסוד
 אל ז"א ומלד אחר הוא בחי' דעת אל נוק' דז"א ואלו נ' פשוטה
 הוא באלו חלל שבין נ"ה וכו' ועי' אור העליון שירד מן
 אימת עולה אל זו"ן באלוהם ה' מקומות מתימדים יחד יע"ש :

יב שם וענין זה הוא בכל ג' תפלות והוא כי בתפ' שמרית
 עולין עד פנימיות נה"י דז"א ובמנחה וכו' פ"ח שם דע
 דזה אלעיל קאי במ"ט איכו בנח' ואיכו בסוד וכו' ובא לאשמועינן
 אך הוא אופן סדר הלכשת יעקב' את נ"ה דז"א והוא דכל
 בחי' הוא בפ"ע תפלות שמרית הוא ברור ותיקון דזו"ן דבחי'
 כלים פנימיים ובתפ' מנחה הוא ברור ותיקון דזו"ן דכלים
 אמנעיים וזה בין בלחש ובין בחרה ועולים יעקב' בכלים
 פנימיים דתפ' שמרית עד אג"ח דז"א וכן במנחה שם דבחי'
 כלים אמנעיים אך בערבית הוא ברור ותיקון זו"ן דבחי' כלים
 חיצוניים ועולים יעקב' דוקא עד סה"י ולא במג"ח דאין
 בערבית חזרה ועיין בס' נהר שלום ד' ל"ו ע"ח והחדש ד"י ע"ב
 וז"ל גם טדע כי כל ספי' כלולה מנ' כלים חי'ו' ואמנעי' ופנימי
 ונמלא כי כל פרו' כלול י' כלים עשרה חך עשרה ועשרה חוך
 עשרה וכללות כולם הם י"ס והם ג' פרו' מלכשים זא"ז בזה
 ונקרא נה"י ותא"ת וחב"ד ופרו' החי'ו' מלכשים לכל תא"ת ופרו'
 אג"ח לכל חב"ד והם עיבור ינוקה ומו' וזה בכללות אמנם כל
 פרו' מנ' פרו' כלול מנ' פרו' ע"ד הנו' וכן ע"ז סולבים
 ונפרטי' עד כמה אלפי רבבו' גם נודע כי אין פרו' נק' פרו' עד
 שיהיה כלול מ"ס (ע"ח ע"ל פ"ו) אשר כל ספי' מהם כלול
 מאב"ע וכו' ונמלא כי כל עולם מאב"ע יש בו חי'ו' ואמנעי'
 ופנימי' והם אב"ע החי'ו' מלכשים לאב"ע האמנעי' ואב"ע
 האמנעי' מלכשים לאב"ע הפנימי' וכן בא"ק **והנה** החילוק
 וההפך שבין ג' תפלות שמרית מנחה וערבית הוא זה
 כי תפלת שמרית הוא באב"ע הפנימי' ותפ' מנחה הוא באב"ע
 אמנעי' ותפ' ערבית הוא באב"ע החי'ו' ע"כ ונראה דדיוקו של
 הרב שר שלום זל"ה הוא ממ"ס לעיל דככל תפלה ותפ'
 מתחברים ומשכים מוחין חדשים שלא נחברו מעולם ח"כ
 לזה הם ג' בחי' ע"ז בשמירת כלים פנימים ובמנחה כלים
 אמנעיים ובערבית כלים חיצוני' יש בו ח"ך דאב"ע שבו ועולים
 יעקב' שלו בנה"י שבו ועיין ש"ס לעיל בדרוש ח' דק"ש דיוצר
 אות י"ג (לק' אות י"א) עיין בס' אג"י דק"ג שאלה מ"ז בענין
 תפ' מנחה וערבית אם יש לבין טונה פנימי' דחיצוני' יע"ש
 ועיין מ"ט בקונטרסי פתח עינים על סדר סטוטת בק"ש אות

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

ההקדמות דע"י ע"ד וכו' ע"ת דס"ו דס"ה הקשה רבינו במילה דופרום ויחיה בשחרית דחול בחזרת העמידה שנכנסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת כשחרית דחול יע"ש נמצא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל'.

(יז) ש"ק אבל המקום הוא קצו' וכו' דחוק וכו' פירוש להיוחס ב' חסדים המגולים דנ"ה וכו' ש' הת"ת חוק' היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה ותחזירוטול' דרך אר"ה למעלה כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וכו'.

(יח) ש"ק ח"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה בי לכתחילה דרך שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במ' סוכה דכ"ב . כאן נ"ב ח"מ ק"ל שבעין סוכה דחג אינו לזה כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל שם בתחילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ה דח"ה שכתב דז"א הכולל בו כל ע"ה שחתיו וח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא בחי' מסך דופני יסוד דח"ה הנפרס עד דופני גוף דז"א וכו'.

(יט) ש"ק כי כל בחי' יסוד מקרא שלם כנודע ע"כ לעיל דרוש ו' דעמידה דחול בברכה ש"ש וכו'.

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש' נב"ה דחיימ' וכו' וחסין' שכללה נמשך כמנן אברהם וכו' שבוך נחמה נב"ה וכו' והדחי' שביסוד נחמה קדוש נבחי' וא"פ דכ"ה א"ך נבחי' וא"פ דח"ה נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הכינה כוללת ח"כ ח"ג המלובש ג"כ נבחי' דבינה דחיימ' נמשך בברכה מנן אברהם וא"פ דח"ה וא"פ דכ"ה וכן עד ז' מוח הדעה דח"ה בכתובה וא"פ דח"ה וא"פ דכ"ה בברכה מודים חחי' וסוף ועיין בס' ע"ה וכו' נהנה שלום בסופו דל"ז ד"ה דרוש ב' וכו' וכו' וכו' ע"כ [שפ"ה פ"ג דשבת] עוד ע"י בענין ז' מרגל' אלו שבו' ברכות שהם חגי' נב"ה לעיל דרוש קב"ש דס"ה סע"ד כחמור לרוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ק וח"כ אלו ממשכים אוחס לכתובה כחר של נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא מלינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

מדבר על הברכה האמצעית

(ג) ש"ק ג' מכלן וג' מכלן וכו' בחמלתי' וכו' לעיל דרוש ויהי נועם ופס' אוח מ' :

(ד) ש"ק ה' אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול במילה ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא בחי' שם המרגל' שצוק' הנו' דדכו' הקוד' וכו' נה לאשמועי' שהוא בכתב שדה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילה ועד פ"ו דשם נבחר כי כהר דנוק' היא שם אדני' ויש בו ד' פעמים היה בפסוקים ואם חסד עמסה י"ו אורות שלוקח' כחר לזה בד' דלחד הם גי' ועד וכו' במס' י"ה אדני' יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' וכו' לפוסף א"ך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר כדכ"ה נבחר דנוק' שם י"ה אדני' .

(ג) ש"ק ג' מכלן וג' מכלן וכו' בחמלתי' וכו' לעיל דרוש ויהי נועם ופס' אוח מ' :

(ד) ש"ק ה' אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול במילה ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא בחי' שם המרגל' שצוק' הנו' דדכו' הקוד' וכו' נה לאשמועי' שהוא בכתב שדה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילה ועד פ"ו דשם נבחר כי כהר דנוק' היא שם אדני' ויש בו ד' פעמים היה בפסוקים ואם חסד עמסה י"ו אורות שלוקח' כחר לזה בד' דלחד הם גי' ועד וכו' במס' י"ה אדני' יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' וכו' לפוסף א"ך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר כדכ"ה נבחר דנוק' שם י"ה אדני' .

(ה) ש"ק ג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל דרוש הקודם וכו' בכתובה הנו' מרגל' הנו' .

(ו) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(ז) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(ח) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(ט) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(י) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(כא) ש"ק קדיש של קודם העמידה לא קבלתי ממורי ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זל"ה ואין שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזהו בחי' המ"ב שהוא דלפניו כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין הקדיש אוח ח' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :

דרוש א' פע"ה ש' שבת פ"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"כ ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש ח' דקב"ש דס"ו לקמן דרוש ב' .

והנה מה שיש להבין בדרוש זה בענין סדר ח"ן מרגל' ככתובה לעיל דרוש ח' דקב"ש אוח ח"ן עוד שם דל"ך אפשר להיות אלו הו' שמות כנגד חגי' נב"ה כזו' ברכות של העמידה אחר היות ח"ה ברכות ראשונה של העמידה בחי' חב"ד ולא חגי' וכן הו' שמות אלו הם כתיבה וברכות העמידה הם כאל"ה יע"ש וברכות שאלהיו ד"ה סוד קבלה שבת אוח ו' יע"ש .

מ"ש כמ"ש בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ו דרוש ח' דקב"ש .

מ"ש כי כפי ערך עליה ז"ן דרך המדרגות אשר אב"ה לך בכל הפל' וכו' לעיל ד"ס ע"ה וכו' דרוש ח' משנוי התפלות לק' דרוש ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו' והוא דחפ' לחם שהוא נבחי' או בחגי' בחזרה וכו' נמצא דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו' הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדרגה יחד עליונה עוד הם ע"מס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו' דעמידה דחול דל"ז ע"ה ופ"ה שער שבת פ"ג עוד לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .

(א) ש"ק ד"ה כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות ונב"ה וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות החרוטה שהם נב"ה דחיימ' דנעשים ג' מוחין בז"א ע"כ עיין לעיל בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב ש"ש זל"ה וכו' וכו' יראה שם דל"ך זה בדרך החול שהרי ברכת מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטול דז"א ואינו בברכה אחר קדוש כנז"ל . א"ך דע וכו' ה"ע דל"ך כל זה מדבר אלא בחי' המשכה המוחין דח"ה ופנים דפנים דמוחין דחכמה ומשך מלובש' נב"ה דח"ה נב' ברכות ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין בהקדמת רמב"ם הנהר כסופו וזה פשוט לעובדי ה' בכוונה ועיין בקונטרסי' פתח עינים בברכה מנן אברהם ואחר שנתקן מוחין דחכמה ודבינה בברכה אבות אז ח"כ כמודים הוא בחי' המשכה מוח הדעה דח"ה ונמצא דמוח החכמה

(ו) ש"ק הכה בתפלה ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו' הם נב"ה דטרחה ששם יורד הז"א וכו' וכן כתב בפע"ה שבת ספ"ג ולא זכיתי להבין פירוש דבריו ולא נר' שהיה כאלו הנהה ח"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כאלו כתוב בגליון וכן לקמן דע"ג בע"כ וכו' דק"ו ע"ג והוא דרוש ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו' [ושם אוח י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם בחי' מוחין דכ"ה דרכור' שהוא ז"א ששם יורד הז"א פי' יעקב הנק' ז"א ג"כ כנודע וגי' ברכותיה אחרונים הם כי שם עולה הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"ה ע"מס ח"ה וענין עליה וירידה זו שהוא יורד ויהי עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש שניו החפ' דניע אוח ע"ה יע"ש ורבינו ק"ל בלשון :

(ז) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(ח) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(ט) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(י) ש"ק ח"ה וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול .

(א) ש"ק ד"ה כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות ונב"ה וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות החרוטה שהם נב"ה דחיימ' דנעשים ג' מוחין בז"א ע"כ עיין לעיל בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב ש"ש זל"ה וכו' וכו' יראה שם דל"ך זה בדרך החול שהרי ברכת מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטול דז"א ואינו בברכה אחר קדוש כנז"ל . א"ך דע וכו' ה"ע דל"ך כל זה מדבר אלא בחי' המשכה המוחין דח"ה ופנים דפנים דמוחין דחכמה ומשך מלובש' נב"ה דח"ה נב' ברכות ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין בהקדמת רמב"ם הנהר כסופו וזה פשוט לעובדי ה' בכוונה ועיין בקונטרסי' פתח עינים בברכה מנן אברהם ואחר שנתקן מוחין דחכמה ודבינה בברכה אבות אז ח"כ כמודים הוא בחי' המשכה מוח הדעה דח"ה ונמצא דמוח החכמה

אתה אומר שמוח הדעת הגיע בהאל הקדוש אבל בסיפור זה במודים !

יעקב יורד, רחל עולה ויש זוג בערבית שיהיה בשים שלום (שמן ששון עז עז אתו טז')

סידור תפלה להרש"ש

ואתה ברחמיה הרבים תחפוינו בנו ותרצנו ותחזינה
 עינינו בשובך לציון ברחמים.
 ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהו בם

(א) להמשיך הארה מחח"ן דגלח דאו"פ דפנים דתצונה המלובש בפ"א דגלח דז"א
 שעלה לחסד דז"א ומהמוחין והכרנח"י שבגלח הגז' לחרין פרקין תתאין דגלח דז"א
 ולהמשיך הארה הגז' לחח"ן דאו"פ דפנים דניקוד הגז' דנוק'.

אהיה

(א) עיין בנה"ש דל"ו ע"ג וז"ל ונלע"ד להבין צמה שנתבאר בש' מיעוט
 הירח כי אחר החרבן ביה ראשון לא נתפשטו נה"י דאי' רק עד הנה"י דז"א
 הראשו' שעלו לחג"ת גמלא שלריך לכיון בשלש צרכות אלו להמשיך הארה מנה"י
 דאימא שבנה"י הראשו' דז"א שעלו לחג"ת להמשיך הארה הגז' לנה"י שלו
 האחרונים ומשם לחב"ד עכ"ל תחילה ל"ל ז"ש כי אחר החרבן בית ראשון וכו'
 אמור מעתה אינו אלא בית שני וא"כ איך כתב מו"ר הרש"ש ז"ל כי אחר החרבן בית
 א' גמלא וכו' אמנם יובן זה ממ"ש הרב ז"ל בש' ל"ו פ"ד וז"ל אמנם הזווג הג' שהוא
 זווג פב"פ מהחזה ולמטה זה לא היה וכו' רק בזמן בית שני והוא אשר אנו
 עושים עתה ע"י תפלהינו בימי החול אחר החרבן עכ"ל א"כ גמלינו למדין כי
 בעת התפלה הוא כזמן בנין בית שני אמור מעתה כי מו"ר הרש"ש ז"ל מדבר כאן
 בזמן התפלה שהוא דוגמת בנין בית שני דוקא ולא בית ראשון ולכן מטעם
 האמור נקט בדבריו אחר חרבן בית א' וכו' גמלא וכו' אמנם זה נשאר לנו להבין
 מ"ש כי אחר החרבן לא נתפשטו נה"י דאימא רק עד הנה"י דז"א הראשו' וזה
 אינו מבואר מן הסידור שהרי לעיל בכוונת העמידה במלת הגדול כתוב וז"ל יכוין
 לדחות החסד דמו' דאי' [ר"ל שהוא פ' אמלעי דגלח דאי'] לחסד דז"א וגלח (ר"ל
 שהוא פ"ת דגלח דאימא) לגלח דז"א עכ"ל וכעד"ז במלת הגבור והגורא שהם צם'
 גבו' והוד ות"ת ויסוד דז"א וכג"כ בכריעות שניות וזקיפות שניות של העמידה
 דחו"ב וחו"ג דכתר לא מבואר שם בדחיות ההם של הנה"י דאי' תוך נה"י
 דז"א אם הם צנה"י הראשו' דז"א או ג"כ מתפשטים צנה"י האחרו' אמנם מעתה
 כפי דברי רבינו הרש"ש ז"ל גמלא שלריך לכיון כי הנה"י ההם ר"ל נה"י דז"א
 הראשו' ולא האחרונים אבל ז"ש צקלת סידורים בכוונה הגדול וז"ל יכוין לעלות
 פ"ע דגלח דז"א עם פ"ת דחסד דז"א לחברס' עם פ' אמלעי דגלח דאי' ועי"כ
 נעשה ס' החסד דז"א מג"פ וכן יכוין לעלות בפ"ת דגלח דז"א לחברס' עם פ"ת
 דגלח דאי' ועי"כ נעשה ס' הגלח דז"א מג"פ עכ"ל וכג"כ כתוב כל החח' הפרקין
 דכל הי"ם דז"א כ"ז ל"ל כי איך יוכשר בדברי מו"ר הרש"ש ז"ל ואני הלעיר לא
 זכיתי להבין פשר הכוונה הזאת לידע מה יעשה ישראל אם אמור יאמר כי שב

סידור תפלה להרש"ש

קח

ולהטלות מל' דחמ"ן בג"ה וי"ס דכתר שלה כנגד נו"ה וב"ש דת"ת דז"א דפנים דאחור ודפנים דפנים.

וגם יכוין להטלות ג"ר דכתר דרחל דאחור דאחור דאחור דפנים בג"ר דכתר דשורשי פרלופה שהם כנגד ש"א דת"ת דת"ת דז"א דאלי' דניקוד הנו'.

אלה הוה יוד הוה לחבר כריעה ב' עם זקיפה ב' זו.

מעש"ה לזקוף ולטלות כחצ"ד דעשייה עם כל העשייה לילירה ע"י **יוד** הוה דצ"ן זו. גם להמשיך שפע והארה מסם צ"ן **יוד הוה וו הוה**. שהיא מל' דעשייה והיא החיות של כל העשייה לעולם העשייה.

אהיה
יהוה

להמשיך הארה מצג"ה דהוד דאו"פ דפנים דתכונה המלוכסים צפ"א דהוד דז"א שעלה לגבורה ומהמו' והגרנח"י שבהוד הנו' לצ"פ תחאין דהוד דז"א. ולהמשיך הארות הנו' לצג"ה דאו"פ דפנים דנוק' דניקוד הנו'.

אהיה
יהוה

צינה דנוקבא

אלה הוה יוד הוה
ה ה ה
אה אהי אהיה
גבו' דנוק'
יהוה

הוד דז"א

צבאו נ צבאות
ו ו
הטוב שמך ולך נאה
להודות ס"ת כה"ת

אלהים
אכדטם

הוד דנוק'

אלהים
א אל אלה אלהי אלהים
במוכן

בחזרת הש"ן אומרים כהנים זרכת כהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן ואם לא יש כהנים יתחיל הש"ן או"א ואחר כל פסוק יענו הקהל כן יהי רצון.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור: יברכך

יהוה אלהינו יהוה אחד וישמך: יאר **יהוה אלהינו יהוה אחד** פניו אליך ויחנך: ישא **יהוה אלהינו יהוה אחד** פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

סידור תפלה להרש"ש

(בין המצרים)

צ' שינין שצ"ת יכוין לה' שמות אלו שג"צ' שינין מדהד כוזו מצפץ
 גי' שי"ן. אלק למד זה יוד מם אדני ועוד צ' תיבות סיס שלום
 גי' צ' שינין ועוד ו' יתרים כנגד הויה וג' תמורותיה הג"ל וחלפים דהסיין ואלני.)
 שים שלום להסיס יסוד דדכורא ציסוד דנוקבא. טובה וברכה
 חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
 פניך נתת לנו יהוה אלהינו אלהינו תורה
 וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום
 וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
 ברוב עוז ושלום.

* צימ"ת אומרים ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
 ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהדונהי

דעת דנוק'
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וו
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וואו
 יוד הה וואו הה

ת"ס דנוק'
 אלק למד הי יוד מם
 צבאות
 השתפא

יסוד דנוק'
 שיין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי

לזוג

להמשיך הארה מדת"י דיסוד
 דאו"פ דפניס דחצו' המלוכסיס צפ'
 א' דיסוד דז"א שעלה לת"ס ומסמו'
 והגרנח"י ציסוד הגז' לצ' פרקין
 תחאין דיסוד דז"א. ולהמשיך הארה
 הגז' לדת"י דאו"פ דפניס דניקוד
 הגז' דנוק'.

אוהדינה אוהדינה
 יוהדינה יוהדינה
 ליסוד דז"א
 יאהדונהי
 שיין דלת שיין דלת יוד
 שיין דלת יוד
 אוהדינה אוהדינה
 יוהדינה יוהדינה

* ואם לא אמרו דינו כמו וכחצו: